

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 8 lutego 2018 r. wydanym przez Sąd Rejonowy w Pabianicach w sprawie sygn. akt I C 571/17 z powództwa B. J. przeciwko M. B. o zapłatę:

1. zasądził od pozwanego M. B. na rzecz powódki B. J. kwotę 19.575 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23 lutego 2016 r. do dnia zapłaty,
2. oddalił powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądził od pozwanego M. B. na rzecz powódki B. J. kwotę 3.358,81 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. nakazał pobrać od powódki B. J. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pabianicach kwotę 53,23 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych,
5. nakazał pobrać od pozwanego M. B. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Pabianicach kwotę 118,47 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając wydane rozstrzygnięcie w części, tj. w zakresie pkt 1 – rozstrzygnięcia Sądu I instancji zasądzającego od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwoty 19.575 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 23 lutego 2016 r. do dnia zapłaty oraz w zakresie punktów 3, 4 i 5 – tj. w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania.

Pozwany zarzucił orzeczeniu naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c. poprzez oparcie się tylko wyłącznie na części materiału dowodowego sprawy, który był dla niego niekorzystny i pominięcie materiału dowodowego wskazującego wprost, że liczba drzewek posadzonych przez pozwanego, które uschły musiała być mniejsza niż podana przez stronę powodową, tj. mniejsza od liczby 783 sztuk. Pozwany wskazał, że Sąd Rejonowy dokonał dowolnej oceny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wbrew zasadom logiki i doświadczenia życiowego.

W związku z podniesionymi zarzutami pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od strony powodowej na jego rzecz kosztów postępowania za obie instancje. Ponadto na potrzeby wszechstronnej kontroli zaskarżonego orzeczenia pozwany wniósł o to, by na rozprawie apelacyjnej został odtworzony fragment rozprawy z dnia 19 października 2017 r. z urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk od 00:47:16 do 01:20:20 na okoliczność braku wpływu zachowania pozwanego na zeznania świadków oraz o wezwanie świadka P. H. (1) na rozprawę przed sądem II instancji i jego przesłuchanie celem zweryfikowania sugerowanych zażyłości pomiędzy pozwanym, a wskazanym świadkiem oraz w celu zweryfikowania prawdziwości zeznań wskazanego świadka. Ponadto pozwany wniósł o dopuszczenie dowodu z zeznań strony pozwanej celem złożenia dodatkowych zeznań w zakresie braku wpływu na zeznania świadków w przedmiotowym postępowaniu oraz na okoliczność bezzasadności powództwa.

W odpowiedzi na apelację powódka wniosła o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja podlegała oddaleniu, jako bezzasadna.

Zdaniem Sądu Okręgowego, wyrok Sądu Rejonowego w zaskarżonej części odpowiada prawu i jako taki musi się ostać. Podniesione przez apelującego zarzuty naruszenia art. 233 k.p.c. nie zasługują na uwzględnienie. Sąd Okręgowy podziela w pełni ustalenia faktyczne dokonane przez Sąd I instancji i przyjmuje je, jako własne.

W myśl powołanego wyżej przepisu ustawy Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Ocena dowodów polega na ich zbadaniu i podjęciu decyzji, czy została wykazana prawdziwość faktów, z których strony wywodzą skutki prawne. Celem Sądu jest tu dokonanie określonych ustaleń faktycznych, pozytywnych bądź negatywnych i ostateczne ustalenie stanu faktycznego stanowiącego podstawę rozstrzygnięcia.

Ocena wiarygodności mocy dowodów przeprowadzonych w danej sprawie obejmuje rozstrzygnięcie o przeciwnych twierdzeniach stron na podstawie własnego przekonania sędziego powziętego w wyniku bezpośredniego zetknięcia ze świadkami, stronami, dokumentami i innymi środkami dowodowymi. Powinna odpowiadać regułom logicznego rozumowania wyrażającym formalne schematy powiązań między podstawami wniosku i wnioskami oraz uwzględniać zasady doświadczenia życiowego wyznaczające granice dopuszczalnych wniosków i stopień prawdopodobieństwa ich występowania w danej sytuacji.

Jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i musi się ostać choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne. Tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami, lub gdy wnioskowanie Sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo – skutkowych, przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona. Dla skuteczności podniesionego zarzutu nie jest też wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął Sąd wadze (doniosłości) poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ocena Sądu (zob. wyrok SA w Poznaniu z dnia 21 maja 2008 r., I ACa 953/07, LEX nr 466440).

Wbrew stanowisku apelującego, Sąd I instancji nie naruszył powyższych dyrektyw oceny dowodów oraz w sposób prawidłowy dokonał ustalenia stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie, właściwie oceniając zeznania świadków, w tym samego powoda. Sąd Rejonowy prawidłowo zważył, że zeznania świadka P. H. (2) nie zasługują na uwzględnienie nie tylko, dlatego, że świadek w trakcie składania zeznań niewerbalnie porozumiewał się z pozwanym, ale również, dlatego że ich treść jest sprzeczna z pozostałym materiałem dowodowym sprawy. Świadkowie M. M. oraz P. D. zeznali, że z posadzonych przeszło 1.000 sadzonek, uszło ok. 700 sztuk oraz potwierdzili to, że sadzonki nie obumarły z powodu ich nieodpowiedniej pielęgnacji, ponieważ były one podlewane. Notabene zeznania w tym zakresie M. M. złożył w czasie rozprawy w dniu 19 października 2017 r., której przebieg był nagrywany, a o które odtworzenie wnioskował pozwany w złożonej apelacji tj. w czasie 01:17:01 w dniu 19 października 2017 r.. Ponadto jak to jednoznacznie wynika z opinii biegłego z zakresu dendrologii główną przyczyną obumarcia sadzonek pozwanego, była wada systemu korzeniowego, bowiem przedmiotowe sadzonki były niskiej jakości i ogołocone były z bocznego systemu korzeniowego.

Wobec faktu, że nie jest rzeczą Sądu Odwoławczego powielanie wyводу Sądu I instancji, którego argumentację Sąd Okręgowy w pełni podziela, w ramach niniejszego uzasadnienia należy wskazać, że brak jest podstaw do uwzględnienia wniosków zawartych w apelacji o odtworzenie fragmentu rozprawy z dnia 19 października 2017 r. z urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk od 00:47:16 do 01:20:20 na okoliczność braku wpływu zachowania pozwanego na zeznania świadków oraz o wezwanie świadka P. H. (1) celem jego przesłuchania i zweryfikowania sugerowanych zażyłości pomiędzy pozwanym, a świadkiem oraz zweryfikowania prawdziwości jego zeznań, a także o dopuszczenie dowodu z zeznań strony pozwanej celem złożenia dodatkowych zeznań w zakresie braku wpływu na zeznania świadków w postępowaniu oraz na okoliczność bezzasadności powództwa. Należy przede wszystkim wskazać, że samo zaprzeczenie przez pozwanego określonym faktom, nie stanowi dowodu w sprawie wystarczającego do oddalenia powództwa w całości. Ponadto generalna zasada postępowania cywilnego, wynikająca zresztą wprost z przepisu art. 368 § 1 pkt 4 k.p.c. mówi, że przytoczenie nowych faktów i dowodów jest możliwe, lecz wyłącznie wtedy, gdy strona wykaże, że ich powołanie w postępowaniu przed Sądem I instancji nie było możliwe albo, że potrzeba powołania się na nie wynika później, o czym w tej sytuacji nie może być również mowy, albowiem wnioski pozwanego nie wynikają z pojawienia się nowych dowodów, ale z innej aniżeli dokonana przez Sąd I instancji ocena stanu faktycznego w

przedmiotowej sprawie. Ponadto zgodnie z podstawową w procesie cywilnym zasadą kontradiktoryjności, stosownie do treści art. 3 k.p.c. i art. 232 k.p.c., to strony są zobowiązane do wskazywania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, stając się dysponentem postępowania dowodowego, zaś Sąd jest zwolniony od odpowiedzialności za jego wynik (zob. m.in. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 1997 r., II CKN 70/96, OSNC 1997, Nr 8, poz. 113, z dnia 16 grudnia 1997 r., II UKN 406/97, OSNAPUS 1998, Nr 21, poz. 6 oraz z dnia 7 października 1998 r., II UKN 244/98, OSNAPUS 1999, Nr 20, poz. 662). Strona, na której spoczywa ciężar dowodu, ponosi ryzyko ujemnych skutków braku udowodnienia słuszności podnoszonych zarzutów, a przedmiotowej sprawie pozwany, poza gołosłownymi twierdzeniami, nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność wykazania, że ilość uschniętych drzewek była mniejsza, aniżeli 783 sztuki, jak i tej, że ich obumarcie nastąpiło z przyczyn leżących po stronie powódki.

W ocenie Sądu Okręgowego nie ulega żadnej wątpliwości, że Sąd Rejonowy dokonał wszechstronnej analizy materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, tym bardziej, że sam pozwany w pewnym momencie przyznał, że zauważył, będąc u powódki, że 200 sadzonek było obumarłych, kolejne 300 miało oznaki nekrozy. Mając powyższe na uwadze powódka miała prawa do żądania obniżenia ceny określonej w umowie z pozwanym z tytułu obumarcia 783 sztuk drzewek, które to nastąpiło z przyczyn leżących po stronie pozwanego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., oddalił apelację, jako bezzasadną.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy rozstrzygnął w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 5 oraz § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. 2015 r. poz. 1.800 ze zm.) zasądzając od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w apelacji.